

לקבוצת ליורפול החלה ירידתה של מכבי תל-אביב

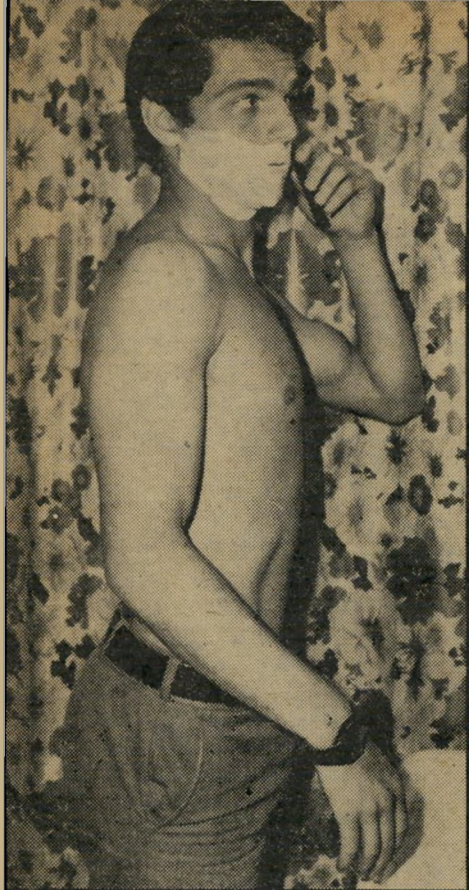
צה משחקת ומפסידה. במישחק שני הפסד ובשבת האחרונה מישחק נוסף ושוב הפסד.

הפעם הפסד צורב מאד. המכבים שיחקו מול קבוצת הפועלי-יהוד במיגרש ביהוד. קבוצה מיספר 1 בליגה לאומית מול קבוצה מיספר 14 שמתקרבת לירידה לליגה הארצית. שחקני מכבי כושלים מעט, עייפים, מישחקים אינו מלהיב. שחקני יהוד ידעו, אם הפעם מפסידים, זה הסוף ואפשר לפרק את המיגרש. כך אמר אחד האו-

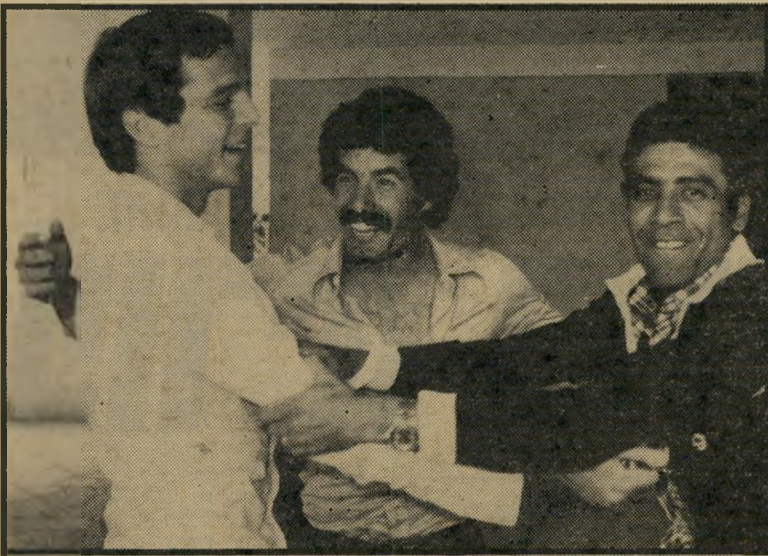
הדים. הם נלחמים ומנצחים והתוצאה: 1:0 לטובת הפועל יהוד!

מכבי תל-אביב עוזבת את הבכורה לטור בת קבוצת בית"ר ירושלים. שלושה הפי סדים בארבעה מישחקים. בהתחלה האשיי מו את הגיבן החולה. מאיר נימני, שחקן הקבוצה, נהג לנגוע בגיבנת של איש זקן לפני כל מישחק. "בשביל המזל", באחר רונה חלה הזקן וחדל להופיע במיגרש. החלו מחפשים סיבות להפסדים. הטענה הראשונה הופנתה לאבי כהן: "אתה היית יותר מדי עסוק בעצמך ולא שמת לב לקבוצה." אבי ענה במתינות ובהבנה: "לא רק אני משחק, יש בקבוצה שחקנים מצויינים אחד-אחד. פסטיבל ליורפול לא היה סיבה להפסדים, אנחנו היינו במתח רב לשמור על המקום הראשון. זה קשה, קשה מאד. אתה כל הזמן שומר בשיניים על מה שיש לך." פסיכולוגים מחזקים דעתו של אבי ומוסיפים הסבר מדעי: אר- מרת פרופ' שולמית קרייטלר מאוניברסיטת תל-אביב: "זה כמו להוציא מילה מתוך תשבץ, לא חשוב אם אבי כהן טוב או לא טוב, מה שחשוב כאן, זה שהופר האי- זון בקבוצה בשל כך שהוא כאילו מחוץ לה." ד"ר יאיר קליין, פסיכולוג קליני ממכון רודי, אומר: "לכל אחד יש פחד מהצלחה, כשיש הצלחה יוצאת-דופן יש רצון לחבל בה. יש אובדן איזון בקבוצה. זו קבוצה של כוכבים, כל אחד אלוף בפני עצמו, תחושת הדריקום תלויה בשיתוף הפעולה. צריך לוותר על עצמך ככוכב ולעשות עבודת צוות, כשיש כוכב כיון לאומי, כל אחד מהקבוצה מנסה גם הוא להעלות את עצמו, אבל זה מסכן את

הגורל
נהנה מאד

אבי כהן, בחור יפה, כחול- עיניים ובעל גוף, שרידי, לראות את עצמו בראי.

שלושה מיליונרים
מאיר נימני, ויקי פרץ ואבי כהן, שחקני מכבי תל-אביב: "לא יודעים מה לעשות עם הכסף, בית יש, מכונית יש, חיים טובים יש, אבל נראה, כבר נמצא משהו."

יורדת!

הצוות. ד"ר יאיר קליין הוא אוהד הקבר צה ומנחם את עצמו ואת הקבוצה, "אני חושב שזה יעבור להם."

"הילד ישן"

א חרי ההפסד ביהוד, ביום הראשון, יום המנוחה היחיד של אבי, כדיבי רי אמר, בדירה בת שני החדרים ברמת שיקמה, ישן הבן. האם, רבקה, יושבת בחדר השני ועונה לטלפונים. "הילד ישן, אני לא רוצה להעיר אותו, היה לו יום קשה אתמול והוא עייף." מתקשרים חברים, מעריצים אוהבים ומעריצים מתלוננים, עיתונאי-חוק וצלמים.

אבי הוא בן-הזקונים להוריו רבקה ומור ריס. המישפחה האמידה והמיוחסת, שכללה אב, אם, ארבעה בנים ובת, עלתה ממצריים ב-1956, עם הבגדים ו-50 לירות מצריות. אבי היה אז בן שלושה חודשים, בתחילה גרו במעברת אבו-כביר, אחר-כך עברו לגור בשכונת סלמה, שנחשבה שכונת מצוקה שרבים מבניה סנו לפשע וסמים. במשך השנים, כשהשם סלמה הפך כינוי-גנאי החליפו את השם לרמת שיקמה.

ההורים חששו לגור שם, אך לא היתה להם ברירה (המשך בעמוד 42)

ישפחה שכזאת
דורית, אבי, מירי ומאיר נימני, ויקי פרץ, רבקה, אמו של השחקן, אמן של דורית ואיריס והנכד, עדי, מקשיב לאיריס, אשתו של ויקי פרץ, המסבירה, מה לעשות במיליון וחצי לירות.